

Abonamentul

Pentru monarhie:

Pe an 12 cor., $\frac{1}{2}$ an
6 cor., $\frac{1}{4}$ an 3 cor.

Pentru străinătate:

Pe 1 an 18 frcs., $\frac{1}{2}$
an 9 frcs., $\frac{1}{4}$ an
4 frcs. 50 cm.

Fóea apare în fie care
Sâmbătă.

Unirea

Insertiuni

Un şir garmond:
o dată 14 fl., a doua órá
12 fl., a treia órá 10 fl.

Tot ce privesce fóea,
să se adreseze la «Re-
dactiunea și Admini-
stratiunea Unirii»

in

Blaş.

Fóe bisericescă-politică.

Anul XII.

Blaş 18 Octobře 1902.

Numărul 42.

Esposiția industrială din Sibiu.

Măne se va deschide la Sibiu esposiția industrială, aranjată de reuniunea sodalilor români, împreună cu reuniunea economică română din comitatul Sibiu.

Nu e pentru întâia dată, că ne ocupăm în fóia noastră cu afacerea acesta, și chiar aprețiind marea și netăgăduita importanță, ce au ast fel de esposiții, ținem de astă dată, să spunem câte-va vorbe, chiar la acest loc.

Esposițiile sint manifestarea publică a capacității și destoiniciei, ce o are un popor pe un teren de muncă óre care-va. Esposiția românească din Sibiu, e menită să arete lumii progresele, realizate de măiestrii români pe terenul industrial. În acela-și timp se va oferi visitorilor ei un nou prilej, că să admire multa artă, pe care țărancele noastre, o pun în pregătirea îmbrăcămintei lor, frumuseța uimitóre și atât de succésa alegere de color și combinația de figur, ce o dovedesc în cusăturile lor. De odată va fi interesant la tot casul, a se vedé obiectele de casă, mobilele și uneltele de lucru, pe cari, mulți țărani, fără de pregătire specială, și le fac ei înși-și. Și după toate acestea se va constata, dacă meseriașii nostri au ținut samă de progresele, ce zilnic se fac pe toate terețele, dacă pot și ei să țină piept cu concurența, care mai ales pe terenul industrial, amenință cu nimicire pe micii industriași. Va oferi deci esposiția acesta o iconă mică, dar fórté interesantă de forțele și puterea de viață a neamului românesc. O zicem acesta, pentru că la totă întâmplarea e mai comod ați cumpéra din prăvălie vesmintele ce-ți trebuiesc, de cât, ca însă-ți să cultivi cânepa și inul și să pregătesci lâna trebuinciosă, să torci, să țeși și să coși. Și e mai ușor să aduci de la fabrică produsele óri cărei măiestrii, să le vinđi apoi în boltița ta, de cât ca obosit să lucrí însuți. La tot casul e mai comod, dar sint óre mai bune și mai trainice produsele

fabricelor, de cât celea ce le pregătesc industriașul? étă o cestiune, care tot de una va fi pe partea celui din urmă.

De aceea e fórté bine, dacă și noi, cari nu ne prea bucurăm așa mult de subvențiile budgetare, din când în când vom aréta, ce sintem și ce putem. E bine acesta și numai în favorul clasei mijlocii va fi tot de una.

Publicul nostru se va convinge, că și industriașii nostri pot ceva și în consecunță merită să fie sprijiniți cu totă căldura. La rindul lor, meseriașii români vor vedé în această încredere un puternic îndemn de muncă, dezvoltare și cultivare; o mână de ajutor, un razim, în fața concurenței străinilor și a fabricelor. Ajutați de clasa inteligentă română, vor progresa, își vor face bună stare și-și vor ocupa poziția, ce li se cade, și pentru care noi, s'au început de atâta vreme lupta, fără ca înse să fie ajuns la vre-un rezultat mai însemnat.

Nu anticipăm, dar sintem convinși, că esposiția din Sibiu va fi măgulitoare pentru noi români. Cunóscem măiestrii români, cari pe basa cunoscințelor ce și-au câștigat, prin hărnicie și muncă, au ajuns la rezultate și poziții frumóse. O singură piedică va puté să fie: esposiția s'a pregătit în un timp relativ fórté scurt. Dar în sfirșit, ea n'are să fie unica. Pilda, vrednică de multă laudă și recunoscință, a celor doi presidenti, puși în fruntea acestor reuniuni, va puté să fie imitată. Și ceea ce se face azi la Sibiu, se va puté continua la Braşov, Sebeş, Alba-Iulia, Blaş și airea.

E nespus de grea situația ce ni-s'a creat noue pe ambe aceste dóue terețe, atât cel economic, cât și industrial. Crisele economice, exploatarea neomenósă a agricultorilor, prețurile de batjocură, ce se dau produselor micului econom, toate, cel puțin în parte, sau se pot delătura, sau prin reuniuni economice, țáranul este sfătuit și ajutat.

La noi de pildă, acuși de 10 ani, stău neaprobaté, cine scie pe unde, statutele unei reuniuni agronomice. De ce? pentru că nu-l dóre pe guvern capul de ajutorarea bietului econom. De ani s'a lucrat pentru înființarea

unei reuniuni de meseriași români, și tot de una statutele au fost respinse pe motive ușor de esplicat. Câte piedici s'au pus, până ce s'a putut înființa șcôla industrială și de câte șicane are parte și azi; cât de mult se lucră, ca învățacei de meseriași, să nu cerceteze șcôla românească, ci pe cea străină, înființată anume, în detrimentul celei române. Causa? pentru că întărirea clasei de mijloc, însemnă un bastion puternic al neamului, de care multe valuri dujmănesci, vor trebui să se spargă.

Salutăm cu multă simpatie pe aranjatorii esposiții industriale, ce se deschide la Sibiu, dorim succese dese-virșite și îndemnăm cu totă puterea, ca să o cerceteze cât mai mulți, căci atunci se vor convinge, că industriașul român merită tot sprijinul nostru!

O pildă vrednică. — Ilustra familie Mocsonyi, a răspuns la apelul Consistoriului din Sibiu, spre a se aduna bani pentru edificarea catedralei, trimițând Mitropolitului Meșianu suma de 600 mil coróne.

Óri ce comentari e de prisos. Dragostea dovedită de ilustra familie de Mocsonyi față de biserica, căreia aparțin, întrece óri ce laude, și pildă strălucită trebuie să fie tuturor această generositate, care va perpetua pentru tot de una numele Mocsonyi.

Ne alăturăm cu totă sinceritatea la urările de mulțumire și de îndelungă viață, pe care biserica gr. ort. română din Ardeal, aduce din acest prilej celor mai vrednici credincioși ai săi.

Índemn spre reuniuni creștine. — Provincialul Capucinelor din Germania P. Benno Auracher, cunoscut ca orator ales în adunările catolicilor, raportéză foii „Germania“ despre audiența sa, ce a avut-o la Sfinția Sa: De unăzi avui fericirea și onórea de a fi primit de Sfințul Părinte în audiență privată. Am fost aprópe o jumătate de órá la dînsul, și am vorbit amîndoi cu de-amînnuntul despre multe raporturi. M'am mirat de cunoscința adâncită, ce o are Sfințul Părinte și despre raporturi depărtate, și de energia și însuflețirea, cu carea grăia despre ele. Dînsul m'a mai întrebat: „Cercetezi, fiule, și reuniuni catolice?“ Érá eu am

Cetiți! — BEN HUR — Cetiți!

— Unul dintre cele mai sensaționale, ínstructive și moralisátóre romane. —

F. 8°. 1047 pag. costă numai 2 cor. 90 fl.

A apărut în editura „Unirii“.

răspuns: „Da!“ Și în clipa acésta a fost o binefacere pentru mine, că am putut, să răspund cu: „Da!“ M'ăși fi ascuns în pământ de rușine dinaintea Sfintului Părinte, dacă aș fi putut, să zic singur atâta: „Eū umbin numai la biserică, și petrec numai în odaea mea.“ Ast fel m'ăși fi părut ca un trădătoriu al cauzei celei bune. Și Sfintul Părinte m' a zis: „Bine faci așa!“ Apoi m' a istorisit, că aū fost la dinsul Episcopit din Franța, cărora le-a zis: „Spuneți clerului vostru, că el să nu predice numai, ci să mîrgă și între ómenii, și să cerce pe ómenii acolo, unde mai pot, să se afle, și să-i adune în reuniuni catolice, pentru ca viața religioasă să se înoéscă.“ Și m' a mai zis Sfintia Sa: „Al voe, fiule, să o spuī acésta pretutindenea!“

Pentru gazetarii cari nu sciū saū nu vrēū să scie latinesce. — P. S. S. Leo XIII. printr'un rescript, adresat nu de mult Episcopului din Timișoara, Dessewffy, a conces indulgență plenară tuturor credincioșilor, cari vor visita biserica cea nouă din fabricul Timișorei, cu ocaziunea hramului acelei biserici. Să înțelege, că indulgența plenară s' a conces în chipul îndatinat de Biserică, adecă cu condițiunea, ca cei ce vor să o dobândéscă, trebuie să se mărturiséscă și cuminece și să se róge pentru înălțarea S. Biserici și pentru estirparea eresurilor: pro exaltatione S. Ecclesiae et pro extirpatione haeresum.

Atâta a fost de ajuns ca un popă calvinesc rabiāt, să se năpustéscă asupra Papii și a bisericii catolice, injurând, cum numai calvinii sciū, în „Magyar Szó“ și aiurând, că Papa ar fi dat ordin, ca credincioșii să se róge pentru pustiirea ereticilor (haereticorum). Prin acésta însă dovedesce

saū că nu scie latinesce și atunci l-se potrivește vorba: si tacuisses; saū dacă scie, mințește audacter more haereticorum, și atunci trebuie tractat cu biciușca

Dar nu cu calvinii voesc să staū de vorbă, ei cu o fôie românescă, care ia de bani bunī măgăriile fôiei banfiste și prin zeflemisarea capului bisericii catolice, vatămă simțemintul religios al multor cetitori și susținători ai sēi. Acea fôie este organul național din Lugos: „Drapelul“, care în numărul 108 din 2 l. c. la informațiunii sub titula Pe ce vreme trăim, scrie următoarele: „Papa de la Roma a lansat un brevet prin (!) episcopul rom. cat. al Timișorei cătră toți „creștinii cu credință“ în care îi învită pe aceștia să se róge în noua biserică rom. cat. din Fabricul Timișorei pentru estirparea ereticilor („Oratio pro extirpatione haeresum“) punându-le în vedere, că dară fac aceste rugăciuni cu evlavie, li se vor ierta păcatele pe 7 ani! Par-că s' a întors mașina lumel!“ S' a fi întors zeū, dar nu pe la Roma, fără pe la fratele bânătan și pe la soșii lui de latinie, care prin publicarea șirelor de mai sus, se face de ris.

Dacă în loc de fôrfecl, ar lua în mână cronicarul „Drapelului“, vre-o carte de teologie catolică, ușor s' ar puté convinge, că biserica catolică a respectat pururea principiul marelui Augustin: „dilige homines et interfice errores“, pe când protestantismul și ortodoxia aū înțeles și practicat acel principiu pururea pe de a întórsele.

Regretăm, că redacția „Drapelului“ a permis să se publice în colónele sale ast fel de lucruri, copiate din foile străine.

Diu cele zise până aci, cred că se va convinge și „Drapelul“, că pe la Roma nu s' a întors mașina lumel, ci biata de limbă

latină a ajuns în vremuri așa de rele, de nici gazetarii, cari de alt cum pretind, că tóte le sciū, n' o mai pricep.

Mal bine ar fi, dacă ar lăsa pe Papa în pace și ar vedé de daraverile de acasă cari, se pare, că staū, nu se pôte mai prost. — *Latinus.*

Pentru ca să se scie. — Părintele Nic. Manegutiū a lansat ér o fôie volantă, în care se cértă pe cutite cu prietiniū sēi de altă dată. Pe noi nu ne intereséază lucrul acesta. chestie de gust. Ceea ce ținem să relevăm, e că fostul protopresbiter combătēnd minciuni, minte însuși. Așa la pag. 13. serie: „Eū din contră, smintit cum sînt („Telegraful“ susținuse, ca e „candidat pentru casa nebunilor“) țineam până acum drept cea mai ideală dintre faptele mele, fapta, că am avut curajul a face și motiva acésta propunere chiar în Blaș, (propusese la adunarea generală a Astrei reunirea Românilor) chiar în fața Mitropolitului“ Din șirele acestea s' ar părea, că Dsa la Blaș, chiar în fața Mitropolitului, a ținut cine scie ce vorbire lungă și motivată și dintre Blășeni, nime nu i-a putut raspunde. Așa s' ar păre! În realitate, toți căți aū luat parte la acea adunare, l' aū ris pe dl propunător, ér de motivare nici o poménă. i-s' aū detras cuvintul, fiind că voia să pună la discuție o chestie contrară spiritului Asociațiunii. Mai mult încă, a dóna zi, la verificarea procesului verbal, un ortodox de frunte a propus, ca vorbele lui Manegutiū, nici să nu se lele la protocol. Asta, numai pentru ca să se scie! Ér că, ce ideal a putut fi dorul de a ne reuni, o dovedesce Dsa, arătând destrăbălarea nespusă, ce ar fi existând în biserica, căreia aparține odată.

FEUILLETON.

DE PROFUNDIS.

*Pe sub dealurile Plevnei
Dórme spaima și fiorul,
Sórele-și ascunde fața
Ș'ngrozit se'ntórce norul
Să se ducă într' alte părți.
O, a fost acolo'n vale
Mórte și perire-odată,
Ér amara ei cumplire
Scrisă vreme 'ndelungată
Povesti-se-va prin cărți.*

*Umbă mai încet cu plugul,
Tu țărănule, cu sapa,
Pórtă-te să dai țărina
Mai de-o parte 'ncet cu sapa
Pe colnice de porumb —
Póte unde dai cu sapa
Tu să vezi că iese sânge;
Plugul tēū să desvălécă
Vr'un voinic ce'n grópă plânge
Sbuciumat de spăzi și plumb.*

*Aū venit din munți cu sóre
Și din văi întunecate,
Aū lăsat pustii acasă*

*Stâne și câmpii și sate
Și-aū trecut grozavul riū.
Mórte! Tu aveai cu tine
Tot alaiul spaimel tale.
Spune tu, putut-ai, mórte,
Să opresci voinici 'n cale,
Să le puī mániei friū?*

*Pe sub dealuri, pe la Plevna
Dórme spaima și fiorul —
Plin de grije și'n tăcere
Se strecură călătorul
Prin pustiul loc de-omor.
Eū me tem de-un semn, de-o șóptă,
Căci din grópele tăcute,
Vor ieși cei morți cu vuet,
Sute 'n luptă ér cu sute.
Repetând peirea lor!*

G. Coșbuc.

Un buchet de rose.

(Fine.)

V.

În ziua următoare Carol s' a părea, că are o față mai sēnină ca de comun. Mamă-sa rămase lângă el, întreținēndu-l cu tot felul de lucruri, ce cugeta, că îl distrag, saū îl intereséază. În cuminecarea ei s' a rugat la Maica Preacurată, să o ajute, ca să pótă

lua revolverul de la fiul sēū. Aceptând momentul favorabil, îi zice: „Carol al meu, tu sciū, că eū nu ți-am refusat de când ești nimica.“ — „Nu mamă dragă, tu tot de una m' ai fost fórte bună, așa de bună, în cât bunătatea ta să părea slăbiciune.“

„Iubite fiule, nu te mai nita la celea, ce ți-am dat, Dar acum nu sînt eū tótă a ta, cu tot ce am. Dar tu nu vrei să-mi dai ceva mie la rindul tēū?“ — „Ce mamă?“

Ducēndu-și mână la perinută îi zice: „Arma aceea“ — „Dar ce vrei să faci cu ea?“ — „Să o țin de suvenir de la tine.“ — „Trist suvenir mamă, dar după ce ție-ți place, ia-o. Nu mai lasă-me să scot afară cartușele?“ — „Cum dór e plină?“ — „De bună samă.“

Carol scotind cartușele, se uită cu drag la revolver, și-l întinde mamei sale. — „Mulțam, zice ea îmbrățoșându-l cu mult foc. Dar în schimb nu vei primi tu ceva de la mine?“ — „La ce? căci, eū nu mai am lipsă de suvenir, tu ești cadoul cel mai prețuit al inimel mele.“ — „Ei bine, dar vei refusa tu ceea ce-ți ofere mama ta?“ — „Nu-l de nici un folos, căci eū nu mai trāesc de cât vre-o câte-va zile. Érá dacă după viața acésta, într' adevér urméză alta, n' am lipsă de el, căci iubirea mea față de tine atâta va dura, cât și inima mea, la dincontră tóte se sffrāesc prin mórte...“ — „Ce zici?“ — „Dă-mi mamă ori ce vrei, eū nu vreau să-ți fiū spre greutate.“ — „Ei bine aici e suvenirul, te rog să-l porți pe trup,“ și zicēnd acestea îi dá o medalie mică de aur reprezentând Concepțiunea Imaculată. Carol cu un ris ironic îi replică: „Mamă eū nu voesc să te supăr, dar te rog pórtă-o tu pentru mine. Eū aș profana-o. Tu crezi

Enciclică — nostimă. — După depăr-tarea congregațiilor religioase din Franța, mai în fie care zi cetial, că cutare și cutare ord religioas, din acelea, cari nu voia să se supună noulor legi aduse de francmasonii francezi, se vor așeza acuși în un stat, acuși în altul.

Se înțelege, că între statele pomenite mai adese, érá și România, a cărei catolicizare — seria un confrate de din colo — ar fi unul din visurile regelui Carol. Și cum e fapt, că clerul de din colo, stă pe un grad inferior de cultură, alarma era dată, că invasiunea congregațiilor în România e o serioasă primejdie pentru ortodoxism. Ca dovadă, că nici Rusiei nu convine planul, — se zice, că aprobat de guvernul României, — de a permite unor congregații așezarea în țară. — se aducea depărtarea dlui Fonton, ministru rusec la București, care aparține religiei catolice.

Nu mult după ce faptul acesta s'a lansat prin ziare, étá că de odată apare scirea, despre o enciclică, pe care patriarhul ecumenic Ioachim III. de la Tarigrad, capul bisericii ortodoxe din întreg imperiul otoman, a adresat tuturor bisericilor ortodoxe auto-cefale din prilejul invasiunii congregațiilor franceze în țările ortodoxe.

N'am avé de zis nimic contra enciclicii patriarhului Ioachim, e tréba sa cum își va apăra biserica sa, ceea ce ne pare nostim, e argumentația ce se aduce, spre a apăra țările ortodoxe de „invasia“ catolicilor. S'ar păré, că trăim în veacurile întunecóse din trecut, când se vorbeau minuni de biserica catolică.

Étá cum argumentéză înaltul prelat — reproducem după o fôie de la noi. — „Înaltul prelat relevând caracterul

disolvant pentru cultură și naționalitate al activității ordinilor religioase catolice, dá națiunilor creștine ortodoxe un serios avertisment. Ioachim III. arată pericolul și indică calea pentru a-l evita.“

E nostim înaltul prelat și dovedesce perfect, că e capul bisericii bizantine. Auziți: congregațiile religioase lucră contra culturii și a naționalității! Se mai pôte afirma o bazaconie mai mare ca asta, acum în veacul al XX-lea? Numai atâtă să scie înaltul prelat din istoria ultimelor lupte religioase din Franța? Atunci nu-l mirare, că se tem așa mult de congregații. Regretăm, că nu cunoștem textul acestei enciclice, căci, de sigur, ar merita să ne ocupăm cu ea!

Și foile noastre bisericesti reproduc fidel tóte năsbuțiile!

Din comitate. — Congregația comitatului Sibiu, ținută zilele acestea, s'a ocupat și cu circulara comit. Pojon, în cauza modificării legii de naționalități. S'a decis, în urma vorbirii dlor Leményi și Wolff, ca „Curenda com. Pojon, prin care se face propagandă pentru modificarea legii de naționalități, să ia cu regret la cunoștință, fiind că prin ea se clătină legea acésta și se nutrește nemulțumirea printre cetățenii patriei; tot odată înse se va adresa reprezentațiune către dieta țării, în acel înțeles, ca să facă dispozițiuni, ca determinațiunile legii de naționalități din anul 1868 să fie esact și cu strictetă observate.“

Tot cu acel prilej s'a luat cu regret la cunoștință esecutarea legii referitoare la magiarizarea numirilor de localități.

Se înțelege, că pressa șovinistă turbă de mânie pentru acésta înfrângere a magiarismului, cum îi zice „Független Magyarországn“.

În congregația comit. Liptó chiar și poporalul Rákovszky a vorbit contra circularului de la Pojon, ér în a comit. Caraș-Severin nici n'a venit la ordinea zilei.

În ședința congregației com. Turda-Arieș ținută Vineri în 10 l. c. fără ca să fi fost pusă la ordinea zilei și prealabil publicată în program s'a desbânt și adresa comitatului Pojon, prin care se recercă congregațiunea comitatului să înainteze o reprezentațiune dietei țării pentru modificarea legii despre egala îndreptărire a naționalităților.

Membrii români, prin graiul preotului M.-Lechinței Ioan Boeriu, resping propunerea comitetului permanent de a se sprijini aceea adresă, ca injurioasă maiorității locuitorilor de naționalitate română din comitatul ce-l represintă și face contra propunere, mai démnă de chemarea și puterea municipală, ca anume în vederea binelui ce ar urma asupra locuitorilor acestui comitat și întregii țării, prin esecutarea legii despre egala îndreptărire a naționalităților, să înainteze o reprezentațiune înaltului guvern al țării, cerénd esecutarea pe tóte liniile a acelei legi.

După vorbirile, alt cum ținute în termini calmi, din partea deputatului dietei kosuthist, Dr. Vertán Endre și a lui Botha Lajos punéndu-se la vot aceste două propuneri, propunerea preotului Boeriu a cădut.

în Maica Preacurată, eă nu cred, de aceea zi-I Ei, că îi porți chipul pentru mine. De așa crede eă în iubirea ei, cum cred în a ta, te asigur, că medalia acésta tot de una ar fi la mine.“

Mamă-sa a voit să-I contrazică, dar nevrénd să-I neliniscéscă, a încetat și aruncând asupra lui o privire tristă, se îndestulă cu cuvintele. „O Carolul meu, cel puțin acésta nu refusa, ca mamă-ta de pe pământ să te binecuvinte în numele celei din ceriú,“ și atunci facu o cruce pe fruntea lui cu medalia, apoi se retrase să dea curs liber lacrimilor.

Deja încă în ziua aceea revolverul a fost depus în capela Maicei Preacurate. Acesta a fot cel dintăi trofeú de învingere, ce l'a câștigat Maica de la inima acésta înderátnică.

VI.

În 16 Maiú era aniversarea născerii lui Carol. Acésta era ziua, în care îl felicită și de ziua numelui. Deja din cea laltă zi de la vecerne, se gândea la acésta mamă-sa, și pe când ea se ruga înaintea altarului Preacuratei cu mai mare foc ca de comun pentru fiul lacrimilor, i-se părea, că o rază, ce se răspândia din mâinile Maicei, jócă o lumină mai vină. În același timp îi vine ceva în minte, ce i-se părea voce din ceriú, și îi umplu inima de speranță.

Ea scia, cât de mult iubesc Carol florile. În ziua următoare des de diminétá îi aduce un buchet de rose minunate. În bobocul unei rose a pus medalia refúsată de fiul său, ast fel buchetul a fost dus la biserică, pus pe treptele altarului sub cele

2 liturgii celebrate pentru pocăința lui Carol. Mamă-sa a ascultat amindóne liturgiile, și sub cea dintăi s'a și cuminecat.

Ajungénd la hotel se grăbi la chilia lui Carol, pe care îl află deja îmbrăcat, și-i zice: „Bună diminétá, ziua de azi la mulți ani. Primesce buchetul acesta. Înainte de acésta cu 28 de ani, când ai venit pe lume me uitam la tine în leagán cu mult foc, și te-am numit „mica mea rosă din Maiú.“ Azi tu te niți la rosele acestea, cari îți le ofere mamă-ta în semn de iubire.“

Carol a fost mișcat adine, cu lacrimi în ochi prinde mâna mamei sale, o sêrută cu căldură și-i zice: „Nu-l pe lume mamă mai bună ca tine.“

Se mai uită la rose, le mirósă și zise: „Eú vreau să păstrez rosele acestea. Le vom usca, și le vom pune sub sticlă, și dacă voi muri, le vei pune pe mormintul meu. Eú voesc ca suvenirul acesta să-l am la mine, înainte de ce te-ai párași.“ „Primesc bucurososele rosele acestea?“ — „Bucuroso? eú sînt fericit, așa-s de frumoșe. De unde-s, din Florența?“ — „Din ceriú!“ — „Din ceriú! Într'adevăr dacă există ceriú, acolo numai pot fi rose de acestea!“

VII.

Mamă-sa s'a retras, lăsându-l singur, gândindu-se că ore ce va face, dacă va descoperi stratagema. Carol nu-și putea lua ochii de la buchet. El admira colorile roselor, le mirosoa parfumul, examina bobocii, unii desvoltați pe deplin, alții numai pe jumătate, în mijlocul celui mai frumos boboc observă, că scilipsece ceva, desface petalele și cu uimire află acolo medalia cu chipul

Feciórei. O ia în mână, o examinéză, și fără a ști ce face, esclamá: „Ce Madóná frumoșă!“ o apropie de buze și o sêrută cu respect.

Ce se petrecea în momentul acesta în inima lui Carol? O schimbare repentină, care i-a deschis ochii, și i-a deschis mintea îi părea, că auzia vócea Mariei: „Eú sînt Mama ta din ceriú!“

El nu mai cêrca să se opună, fu învins. Brazul i-l năpădiau lacrimile; chemă pe mamă-sa, care veni imediat. Arátându-i medalia îi zice: „Mamă, medalia ce îți-am refúsat-o, a venit la mine în o rosă. Într'adevăr buchetul acesta a sosit din ceriú. O ce bună e Maică Précurată! Ea mi-a recăștigat credința. Acum eă cred în Ea, și o iubesc ca și pe tine.“ Mamă-sa își mesteca lacrimile cu el, de astă dată lacrimi de fericire.

Peste vre-o câte-va ore, sosi la Carol călugărul, care înainte de asta cu 2 săptămîni îi zise mamei sale: „Speră în potrița ori cărei speranță.“ Carol ședea pe scaun, cu medalia atârnată de grumazi; înaintea lui pe o masă mică era buchetul de rose și crucifixul mamei sale. Rémânénd în chilie numai cu preotul, se spovedi cu mare pietate. După ce preotul l'a deslegat i-a zis: „Într'adevăr Părinte, acésta e ziua cea mai fericită din viața mea! Ce fericit sînt! Măne voiú lua la mine pe Dumnezeuul meu, și apoiú pôte veni Mama din ceriú, să me ducă, căci mor bucuroso.“

De aceea în diminétá următoare aú preparat un altar în salonul, ce se deschidea în chilia morbosului, unde călugărul a făcut liturgia, ér Carol s'a cuminecat cu o

Correspondințe.

Scrisore din Budapesta.

— De la corespondentul nostru. —

Parlamentul. — Episcopiile vacante. — Congrea. — Un preot ideal.

(Parlamentul). Deputații dietali s'au mutat din casa vechiă în cea nouă. Parlamentul cel nou înse — se vede — că nu e așa plăcut deputaților ca cel vechiu. E prea mare, de abia se pot afla unul pe altul. Sărmana țară a trebuit să bage milioane în edificarea parlamentului — deși nu a fost nici o lipsă. Legi de carl au adus până acum — le-ar fi putut aduce și într-o casă mai mică. Ar trebui ca legile să fie în raport cu parlamentul.

Tote lucrurile ce se fac acum, se bazează pe „svindli“. Chiar și edificarea acestui parlament — e un „svindli“. Acum când trebuia să se predea destinațiunii sale acest palat — marmora a căzut de pe pereți făcând pagubă de vre-o 100.000 corone. Plătescă țara, că e destul de bogată! De aceea trebuie să plătescă sermanul țaran atâta dare, că și aceste 100.000 trebuie acoperite din dare. Alt cum, ori cum e scump sau eftin — dorința noastră ar fi, ca în parlamentul cel nou să se aducă legi cari convin dreptății — și stă și spre folosul neamului și bisericii noastre.

(Episcopii vacante). Despre episcopiile vacante se fac în continuu combinațiuni. Unele cu basă mai verosimilă, altele scose din vint. Firesce atât pe noi, cât și pe romano-catolicii îi interesează episcopatul din Oradea-mare, despre care se exprimă omenii, că venitul ar ajunge la un pătrar de milion la an. Nu cred, că se fi atâta — dar e lucru știut, că e cea mai bogată episcopie. „Nenes Pester Journal“ aduse

zilele trecute vestea, că candidat la Oradea-mare ar fi Lauran. De unde a scos-o — nici dînsul nu o scie, destul ca m'am aflat în Ministeriul, chiar când un journalist cu vază mare a interpelat în cauza acesta pe cel mai competent din Ministeriul — de unde a primit răspunsul, că în Ministeriul până acum nu s'au ocupat cu partea aceea a episcopiei, ce s'ar refera la persoane.

Alt cum cred, că în scrisoarea următoare vă voi pute refera date mai sigure.

(Congres.) Nu peste mult se va începe congresul al III. catolic aici în capitală. Se fac pregătiri mari — și așa vorbesc omenii, că va fi cu mult mai impozant de cât celelalte. Se vede, că spiritul creștinesc renasce în public. De Dumnezeu, ca toate dorințele ce le lăgă catolicii de acest congres să mērgă în îndeplinire.

(Un preot ideal). Anul trecut v'am scris, că un profesor filo-român, în etate de 49 de ani, din zel față de biserică și din iubire față de altarul Domnului s'a chirotonit — și ca preot chirotonit a rămas și mai departe profesor la gimnaziu. Acest preot zelos — a devenit victima zelului și în zilele trecute a murit.

Momentele, din viața sa sînt înălțătoare. În totă viața sa a trăit, ca un preot adevărat. Anul trecut s'a însinuat la episcopul din Szatmár și și-a spus dorința inimii sale — că voesce anume a servi altarului Domnului. Episcopul Meszlényi, acest om cu o cultură superioară și cu vederi largi, a înțeles dorința profesorului acestuia — și necăntând la formalități — pe răspunderea sa l'a chirotonit și i-a conces ca și mai departă se rămână în calitate de profesor la stat. Aici a fost idealul tinerimii — și preot cu totă sfințenia vieții. În totă ziua la 6 ore dimineața, era la altarul Domnului. La toate exercițiile spirituale lua parte — nu numai în capitală, fără și în provincie, când scia că jesuiții le țin. Chiar și la

pascile trecute a fost în Szatmár. Acolo fiind biserică așa recorosă — în zelul său nemărginit s'a răcit. Episcopul și ceilalți preoți l-au admoniat, zicând să nu mai continue exercițiile — la ce dînsul a răspuns, că Dumnezeu e singur chemat a dispune asupra trupului său. Răcēla i-a atăcat plămânii și în săptămânile trecute a încetat din viață. L'au îngropat în Cluj. Coseciugul i-l'au pus în biserică. Corpul profesoral, considerând viața sa cea sfîntă, a trimis deputați la înmormîntare — unde unul din profesori a ținut o vorbire scurtă apostrofând viața sa sfîntă și zicând: Dumnezeu de la tine, preotul său, a pretins jertfă, mare jertfă — și-a cerut viața. Eră tu ca cel mai credincios fiu al lui Christos, te-ai supus voinții dumnezeesce și și-ai oferit ca jertfă Domnului trupul tău.

Auzind de vestea acestui harnic și sfînt preot, aflu, că și protopopul Dr. Dăianu l'a moment s'a hotărît că și dînsul îl petrece până la grōpă — căci înaintea unui ideal de preot, trebuie să se plece totă lumea.

Acest preot a fost Iosif Lichtenegger fost ore când-va profesor și în Baia-mare și Szatmár.

Pestatul.

UN APEL.

În 3 Octobrie făcându-se visitațiunea canonică îndatinată prin viceprotopopul actual al Ibașfalăului, în comuna noastră Alma-mică-săsescă, și conchemat fiind curatoratul la subscrierea protocolului, luat cu aceea ocaziune, a venit vorba despre biserică, ce este de a se edifica și care numai din lipsa de mijloce până azi nu s'a edificat.

Viceprotopopul nostru George Simu, cuprins de un entusiasm creștinesc și con-

emoțiune profundă. Cu ce căldură va fi chemat el pe Maria să-i vină întru ajutor în ora din urmă, și să-i primescă sufletul transformat de tot!

VIII.

Carol a dorit să-i grijescă două călugărițe, una ziua, cea laltă noaptea; ele admirau pietatea lui și l'au întrebat cum de s'a făcut el necredincios și ateu. Într'o zi el îi zise uneia: „Cel ce vrea să fie necredincios, încă nu e, poți fățări, că ești, dar cel ce a primit o ast fel de creștere ca a mea, nu poate să-și perdă credința de tot. Credința nu s'a stîns în inima mea, dar era înădușită de patimi, scăderi și greșeli. Crede-mi Soră Gabrielă, ca să fi necredincios, încă nu e de ajuns să vrei să fi. Filosofii moderni vor rîde de mine, ei n'au alt scop, de cât să fie dușmanii lui Isus și bisericii, și de la un inamic de al bisericii, primesc și absurditățile cele mai mari; din contră, dacă un rătăcit își recunoște greșelele, și intră în calea cea bună, înaintea lui nu e vrednic nimic. De aceea eți înaintea lor sînt om slab. Eă vorbesc din experiență, și știu „ce zic“.

Aceea o povesti și călugărului, care îl cerceta în fie care zi, și pe care îl rugă să-i înoescă deslegarea.

Nu înceta să spună, că ateismul lui a fost numai pentru formă, că el era constrîns să credă, că tot de una îl muștra conștiința, că de câte ori se gândia la mōrte, îl cuprindea frica, cu un cuvînt: ateismul lui era numai la aparință.

Carol dorea ferbinte să vadă altariul, care a fost martor lacrimilor și rugăciunilor mamei sale, căci acolo a fost pus și buchetul de rose, ales de Mama, să fie instrumentul întōrcerei sale. Dar el era așa de slab, în cât medicii s'au opus formal, chiar și pentru casul, când el ar fi fost purtat în scaun. Ca să-i împlinescă dorința, i-au făcut o reproducțiune fotografică, cât numai s'a putut de mare. Acesta a pus-o lângă portretul mamei sale și lângă crucifix, și și despre acestea zicea, că sînt iubirile lui celea trei.

După două săptămâni morbul nu s'a schimbat. El s'a cuminecat încă de 3 ori, și i-s'a conferit ungerea de pe urmă. În a 16-a zi de la întōrcerea sa, după ce s'a spovedit din nou, mamă-sa și o călugăriță erau lângă el, recitând rosariul, cu voce înaltă; după o strigare înădușită căzu pe perină . . . își perdu conștiința.

Mamă-sa lute îl ridică, și cercă să-l trezescă, repetîndu-i numele lui Isus și al Mariei. Rugăciunile ei în urmă totuși au fost auzite, căci Carol din brațele mamei sale de pe pămînt, a trecut în brațele Mamei sale din ceri.

* * *

În cripta familiară, pe placa de marmură, ce acopere mormîntul lui Carol, se vede o cassetă de bronz aurită, cu un coș de cristal, unde sînt puse rosele uscate; pe o pantlică de colōre roșie e scris 17 Mai și anul; pe marmură e sculptată forțe

fin Concepțiunea Imaculată, și din jos cuvintele:

Quod Deus imperio, tu prece, Virgo, potes.

Șapte zile înainte de mōrte Carol a zis călugărului: „După mōrtea mea, când vei gândi, că a sosit momentul binevenit, te rog să publici întōrcere mea. Te rog sa o faci acesta pentru iubirea și mărirea Mamei mele din ceri, și pentru ca ea să servescă de exemplu tinerilor de felul meu.

Călugărul i-a promis acesta, și cugtând, că a sosit timpul, a informat și pe mama lui Carol. Acesta s'a învoit, și i-a scris: „Dare-ar Dumnezeu, ca publicarea minunei acestuia, carea e o rază din îndurarea Mariei, să fie o mângăere pentru mamele cari plîng ca și mine, pentru păcatele filor lor, pe cari i-au crescut cu atâtea jertfe. Să spereze, ca și mine, în potriua ori cărei speranțe. Mai lute sau mai târziu ele vor recunoște, că Maria toate le pōte face cu rugăciunile Ei, Ea e Omnipotentia Supplex.

Din francesă.

Iob.

sciu de datorințele sale, a ținut celor adunați o vorbire însuflețitoare, îndemnându-i să lucre, cu tot adinsul, pentru adunarea unui fond, din care cu timpul să se edifice casă lui Dumnezeu. Resultatul acestei cuvântări a fost îmbucurător, anume au contribuit: Ștefan Șerban, 60 cor.; George Stroia și Filimon Șerban, câte 40 cor.; Vasile Șerban, par. 20 cor.; Ilisie Mucendorf, Lina Moldovan și Hila Lepadat, câte 10 cor.; Tóder Lepadat, Andranic Lepadat, Nonu Fehér și Virona Lepadat, câte 6 cor.; Nonic Vițelar și Duți Csoban, câte 4 cor.

Văzînd cu toții frumosul rezultat și cunoscînd darnicia credincioșilor noștri de pretutindenea, când e vorba de ridicarea unei bisericel pentru un popor, ce s'ar perde, de n'ar avea-o, cu respect rugăm pe Prea Sfințit, public român greco-catolic a ne ajuta în misiunile noastre cu ori cât de puțin. Dumnezeu va resplăti sufletelor, cari vor ridica din neputință un popor mic, dar darnic a zidi casă lui Dumnezeu, care să le fie scut și mîngăiere în lume.

Marinimosele donațiuni ne rugăm frumos a se trimite la: Vasile Șerban, administrator parochial greco-catolic în Szász-Kis-Almás, posta Erzsébetváros.

Alma-mică-săsescă, în 8 Octobrie 1902.

Vasile Șerban,
preot.

Teodor Lepadat,
curator prim.

Programul

exposiției industriale din Sibiu

aranjate de „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului” împreună cu „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” în localitățile de la „Gesellschaftshaus”, de la 6/19 până la 13/26 Octobrie 1902.

I. Expoziția însași.

1. Duminică, în 6/19 Octobrie, la 11 ore a. m.: *Deschiderea solemnă a expoziției* prin o vorbire ocazională, rostită de presidentul D. Comșa.

2. Expoziția stă deschisă pentru public în fie care zi de la orele 9 a. m. până la 4 d. q.

Prețul de intrare: De persoană 10 cr., bilet permanent 60 cr.

3. Duminică, în 13/26 Octobrie la orele 2 d. a.: *Premierea și închiderea expoziției* prin o vorbire rostită de presidentul V. Tordășianu.

II. Concert.

În 6/19 Octobrie la 7 ore sara în teatrul orașenesc cu binevoitorul concurs al „Reuniunii de muzică din Sibiu”, corul elevilor seminarului „Andreian”, „Reuniunea de cântări din Seliște” și reuniunea meseriașilor „Andreiana” din Sebeșul-săsesc.

Bilete pentru concert se eliberează cu începere de *Vineri 4/17 Oct. la 9 ore a. m.* în „Librăria arhidieceșană” și sara la casă.

După concert:

Convenire socială

în localitățile de la „Unicum” împreună cu vorbiri, cântări corale și muzică.

III. Reprezentație teatrală.

Duminică în 13/26 Octobrie în teatrul orașenesc. Se vor reprezenta prin „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” piesele:

a) *Vlăduțul mamii*, comedie în I. act, cu cântece de Ioan Lupescu;

b) *Ruga de la Chiseteu*, comedie populară în I. act, cu cântece și joc, de Iosif Vulcan.

După reprezentațiunea teatrală urmază:

Petrecere cu joc

în sala cea mare de la „Unicum”. Prețul de intrare pentru jucători: de persoană 30 cr.

Notă: Atât concertul cât și reprezentațiunea teatrală și petrecerea cu joc se dau în favorul esoposției.

Sibiu în 1/14 Oct. 1902.

Pentru comitetul dirigent:

D. Comșa,
preș. Reun. agr.

Vic. Tordășianu,
preș. Reun. mes.

T. Popoviciu,
secretar general.

Obiectele menite pentru esoposție sînt a se preda în „Gesellschaftshaus” (strada Schewis).

Noutăți.

Din Arhidieceșă. Ioan Petran, parochul Ascienului-mare, distr. Dârgea a fost trecut în ziua de 1 crt. în numărul preoților deficienți.

Soliri personale. Escel. Sa Mitropolitul Victor, a plecat Vineri, cu trenul de 11 a. m. la Pesta, spre a lua parte la conferința episcopescă.

Sinod extraordinar al eparchiei Aradului. Consistorul Plenar al eparchiei Aradului a hotărît convocarea sinodului extraordinar pe ziua de 2 Nov. n. pentru ca să se rostescă asupra situației, în care se află dieceșă din cauză, că nici după șesă luni de la mórtea fostului Episcop, nu s'a întregit încă scaunul.

Ministrul Wlassios în Belșug! Marți în 14 l. c. dimineața la 8 și 1/2 ore, să prezentă un domn în cancelaria directorală, predându-i directorului gimn. un bilet de vizită, de pe care cu cea mai mare mirare citește directorul numele Ministrului Wlassios. Domnul a fost secretariul Ministrului: Dr. Kényi, ér Domnul Ministru sta sub porța gimnasiului. Momentan s'a început vizitarea gimnasiului, cercetînd mai tóte clasele, mai virtos la limba maghiară și istorie. La 10 ore a trecut la Internatul Pavelian și școla civ. de fete, a mai cercetat școla elem. de fete susținută de stat; la 11 ore s'a reintors la gimnăz, unde a cercetat sala de gimnastică ultima zidire monumentală a fie iertatului Episcop Pavel. A mai asistat la o prelegere și la 12 ore a ținut o conferință scurtă cu profesorii, în care, după cum să aude, exprimându-și bucuria, că a putut veni la Belșug și s'a exprimat și mulțumirea asupra celor esperiate și a îndemnat pe profesori, că în sens patriotic să se nisuiască a cresce tinerimea. A declarat că nu în urma denunțării a venit, ci că i-s'a îmbiat ocaziune de a să abate și la Belșug, venind de la serbările din Cluș; a venit fără veste, căci voia să încunjure serbătorile, din cari a avut parte în Belșug la Cluș. După ce Directorul i-a răspuns, a mai vizitat celea două Internate cel gr. cat. Pavelian și cel gr. or. Cu trenul de după miazăzi s'a reintors. Multe combinațiuni să fac în urma acestel vizite pe cât de neasceptată, pe atât de surprinzătoare! Că ce o fi fost cauza, vom vedé cred nu peste mult. Dărear bunul Dumnezeu, să nu fie în detrimentul caracterelor frumóselor instituțiuni fundate și susținute cu atâtea jertfe de nemuritoriul Pavel. Coresp.

Masa studenților din Blaș a mai primit următoarele contribuiri: Iosif V. Balint din Petridul-de-jos, cor. 10.53 de la Dr. Ene a Nicola, medic Ciacova, cor. 26 colectați de la Dr. E. Nicola 5 cor. A. Giulan 4 cor. M. C. Jivancă și D. Ilcău 3 cor. P. Ferentiu, P. Obădean, C. Diminescu și O. Manciú, câte 2 cor. A. Lorban, Dobyd, și N. N. câte 1 cor.

Fondul subsidiar al preoților a primit de la Iuliú Ilian, preot, Grind distr. Arieș, cor. 10 ca contribuire.

Desvălirea statuei regelui Matia la Cluș. Duminică s'a făcut la Cluș cu pompă cuvenită desvălirea statuei regelui Matia Corvin de Huniade. Majestatea Sa a fost reprezentat la festivitățile desvălirii prin arhiducele Iosif August. A luat parte între alții ministrul president Coloman Széll, presidentul dietel contele Albert Aponyi și mai mulți ministri și deputați. Șovinismul și cu ocaziunea acésta și-a dat arama pe față. Atât la sosire cât și la plecarea arhiducelui musica miliitară de honvedta intonatimul popular „Gottterhalte”, contra căruia publicul și studenții șoviniști din Cluș au demonstrat, cîntînd cîntecele naționale unguresci. Sara au voit studenții șoviniști se facă demonstrațiuni contra lui Széll și a imnului popular, dar poliția i-a oprit, arestînd pe câți-va studenți maghiari și rîndind pe mai mulți.

Avis oficios. Să aduce la cunoștința Veneratului Cler din Dieceșă Lugosului, că terminul concurselor pentru dobîndirea beneficiului parochial din Lunca Cernei superioară cu acésta să prelungească până la 31 Octobrie st. n. a. c. Oficiul diecesan gr. cat. de Lugos.

Dna Dr. Ileana Angyal. Inteligența dna Doctor a sosit în orașul nostru voinde ca se țină nisce conferințe despre păteniile ei în țara Burilor iubitori, de vetrele strămoșesci. Dna doctor a funcționat ca medic în campania buro-engleză, servind la Crucea Roșie din Transvaal. Va aranja și o esoposție în sala hotelului „Univers”. Conferințele le va ținé Sâmbătă și Duminică în 18 și 19 Oct. în „Univers”. Atragem atențiunea cetitorilor noștri asupra acestui lucru.

Convocare. „Reuniunea Femeilor române gr. cat. din Blaș” Duminică în 26 Octobrie n. a. c. la órle 3 p. m. își va ținé adunarea generală în localul Casinei române din loc. Invităm la acésta adunare pe toți membrii și binevoitorii Reuniunii. Ordinea de zi: 1. Deschiderea adunării. 2. Raportul Comitetului. 3. Raport despre fundațiunile „Ana Vlăssa n. Poruțiu” și „Leontina F. Negrutiú”. 4. Proiectul de budget pe anul 1903. 5. alegerea comisiunilor a) pentru esaminarea raportului de sub 2; b) pentru censurarea raportului de sub 3 și a proiectului de sub p. 4; c) pentru înscrierea membrilor noi și încasarea taxelor. 6. Rapórtel și propunerile comisiunilor. 7. Eventualele propunerii. 8. Alegerea comitetului pe un nou period de 3 ani. 9. Verificarea procesului verbal și închiderea adunării. Blaș, din ședința Comitetului ținută în 28 Septembrie 1902. A. n. Solomon, presidentă. Dr. A. Chețian, secretar. — Toți membrii al „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român” de pe teritoriul despărțemintului Cluș (orașele: Cluș și Coșocna, apoi cercurile administrative: Cluș, Gelaú și Nadeș din comit. Cosocnei) pe cum și toți iubitorii culturii româneșci prin acésta sînt invitați să binevoiescă a participa la adunarea cercuală extraordinară, a acestui despărțemint, care se va ținé în Cluș, în localitatea casinei române din strada Deák Fenecz nr. 2. în ziua de 2 Nov. la 3 ore p. m. Pentru comitetul cercual al despărțemintului Cluș al Asociațiunei. Cluș, 14 Octobrie st. n. 1902. Dr. Georgiú Ilieș, director. Dr. Ștefan Morariú, secretar.

Mulțumită publică. Cu prilejul petrecerii de vară, aranjată la 16 Iuniú n. în favorul Reun. pompierilor din Blaș s'a încassat cor. 207. Au suprasolvit: Emil Vlăsa, Flaviú C. Domșa, Alesiu Viciú, D. Truța, Tr. Rațiú, A. P. Bota, Oct. Prie, Emil Sabo, Vas. Suciú, câte 1 cor. Ioan Maior 2 cor. I. F. Negrutiú 3 cor. Dr. Vas. Hossu, și Dav. Radeșiú câte 4 cor. și Dr. Iuliú Maniú, 9 cor. Aducem sincerele noastre mulțumite tuturor sprijinitorilor reuniunii noastre. Comanda.

PARTE SCIINȚIFICĂ-LITERARĂ.

Starea religioasă în prezent și chemarea preotului.

(Fine.)

Tristă, dar adevărată experiență: copiii din popor părăsesc băncile școlii, căcă să departă de la ei ori ce gând de școlă. Alergă pe uliță, sint espuși ispitelor, cari îi omorâ atât sufletesce, cât și trupesce. Nici nu e mirare, căci is lăsați și părăsiți de toți, cu ômeni culți nu vin în atingere și când se întâmplă să vină mai a rare ori, atunci sint folosiți ca material de exploatat pentru îngrășarea inimicilor. În ast fel de împrejurări, preotul trebuie să arete marea importanță a școlilor în vastul câmp al educațiunii și instrucțiunii, legătura strînsă, ce există între școlă și asigurarea existenței noastre naționale, existenței noastre ca popor român.

Bunăstarea materială între împrejurările actuale e o condiție momentosă, pentru promovarea vieții morale, pentru că nu trebuie să pierdem din vedere, că Francmasonismul a pătruns întreaga societate și își continuă activitatea pe toate terenele.

Chiar de loc să nu ne pună dar în mirare procedura neumană a cercurilor legiuitoare și executivă, pe care teren își concentrează mai mult activitatea, bine știind, că dependența materială influențează în mod hotărîtor asupra convingerii. Și chiar din motivul, fiind-că credința, religia, nu e atăcată numai de pe amvon și în scrieri polemice, ci ascuțișul ei, aplicarea teoriei să împreună cu mijloce politice și fiind că religionea după voința lui Dumnezeu este aluat, ce dospesce totă lumea, de aceea nici activitatea preotului nu trebuie să se mărginească între păreții bisericii, ci să se estindă la toate împrejurările vieții. Pe cum religionea trebuie să fie pretutindenea, așa și servitorul religiunii și ca atare, să aperse cauza creștinătății în tot locul, înaintea tuturor. Preotul așa dar nu arare ori trebuie să fie apărătorul credincioșilor, față de aceia, cari pe nedreptul îi răpesc pâinea din gura bietului om, ca ast fel lipit pământului mai iute să-l potă supune, mai iute să-l facă slugă. La înălțimea chemării aș fost preoți și în privința acésta.

Să imităm așa dar pe părintii bisericii de pe timpul persecuțiunilor, pe părintii de pe timpul barbarismului, pe părintii nostri, cari făcură într'adevăr minuni, spre a păstra mult puținul, ce avem azi, cari erau pătrunși de un zel, care îi făcea să se mistuiescă, ca luminarea ce se mistuiesce luminând. Pildă ne este în privința acésta arhieriei luminați ai bisericii noastre, cari n'au pregetat a aduce sacrificiile celea mai mari, chiar viața și-aș sacrificat'o pe altarul binelui bisericii și națiunii sale. Un exemplu strălucit și neajuns până acum și tot odată demn de imitat este păstorul bun, Preotul mare In. M. Clain, a cărni

spirit să planeze peste toate lucrările noastre, însuflețindu-ne spre tot ce e bun și mare, pe cum el însuflețit era. Să imităm curajul martirilor, „celor dintâi preoți, cari crucea o purtară din peșteri, din pustiri, sêracl, desprețniți în circ, amfiteatruri puterea înfruntară, pe purpura romană credința așezară și învinsară pe idolii în capitol slăviți“ (Murșan) Să grijim de turma încredințată nouă, ca părinți adeverați și ca păstori rînduiți de Domnul Nostru Isus Christos, apărându-o de curentele bolnăviciose prin manifestarea, desfășurarea și explicarea principiilor religioase, prin luminarea poporului, prin întemeierea instituțiilor în spirit creștin și prin tot ce contribuie la promovarea măririi marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Christos și atunci lemnul morții, lemnul vieții, semnul mântuirii, protector al durerii, nădejdea suferinții, simbol al biruinței va fi pentru omenime. Cu semnul sfintei cruci să începem ori ce lucru și Dumnezeu va încununa rodul ostenelelor cu succes. Preoții cu crucea în frunte, căci ôstea e creștină!!

Virgil Hătegan
preot.

CRUMIRUL

călăuzul prin deșert de K. May.

(Continuare.)

Finindu-și vorbirea, el se așeză érá-și jos. Î-am strîns mâna în semn de mulțumită. Nici că se putea să fi vorbit mai bine și ast fel un refus acum era aproape cu neputință. Acésta o simția șeicul. El ar fi trebuit să se ridice imediat, ca să răspundă, dar se întorse mai întâi cătră mine: „Sihdi, într'adevăr numai el singur e în stare să urmărescă pe crumir?“

„A promis-o,“ răspunsei eu. „Cunosc tu pe alt cine-va, care ar putea face lucrul acesta?“

„Da.“

„Cine-l acela?“

„Tu însuși, pentru că de la tine a învățat.“

„Așa este, dar îți spun, o șeicule, că și eu am o condițiune. Tu ai voit să vezi, dacă armăsarul meu este mai iute, de cât lapa ta, eu înse am renunțat de a mă rămăși cu tine, de ôre ce nu voiam să-ți intristez sufletul. Acum înse poți să afli, că mie nu-mi era nici o teamă. Măne dimineață lapa ta va avea un avantaj de vre-o câte-va ceasuri, dar eu totuși voi ajunge-o, — dacă voesc. Ca să cetesc pentru voi urmele, pretind și eu ca răsplată pe Mochallah, înse nu pentru mine, ci pentru Achmed-es-Sallah. Gândesce-te iute, căci îți spun, că nu mai este timp de pierdut.“

Acum el se ridică în sfârșit. — Își puse mâinile pe barbă și zise: „Jur pe sfintul coran, pe barba profetului, pe barba tuturor califilor și pe barba mea, că Achmed-es-Sallah va căpeta de soție pe Mochallah, dacă el mi-o va readuce, dimpreună cu lapa și cămila. La din contră nu o va căpeta. Ați auzit cu toții cuvintele mele! Ele-s vorbite!“

Î-am întins mâna cu toții, ér colonelul își zise cu veselie: „Așa-i, că n'am vorbit în deșert?“

„Domnule colonel, ai făcut o ispravă aproape imposibilă. Îți mulțumesc din inimă!“

În sfârșit luă cuvîntul și englesul, carele până aci a trebuit să păstreze tăcere: „Dar, sir, explică-mi aceste stringeri de mână! Eu șed aci ca un pociump între papagalii. Vorbesce în sfârșit și cu mine câte-va cuvinte!“

Î-am istorisit totul cu de-amăruntul. El rise cu indetulire, își întinse piciorolele cele lungi și zise: „Well, mă bucur! Fidanțare, nuntă, ospet, inzeestrare! Voi da acestui bun Achmed cincizeci de punți, dacă crumirul va fi prins într'adevăr, pun înse o condițiune!“

„Care?“

„Trebuie să fii de față și eu. Well!“

„Eă, se înțelege, încă voi lua parte. Așa dar dta într'adevăr vrei să ne însoțesci?“

„Se înțelege de sine!“

„Înse, pericolele — — —?“

„Thundar-storm! Vrei să dueiezi cu mine, sir?“

„De altă dată, acum înse nu. Permite-mi, ca acum să isprăvesc cu celalalt!“

M'am întors érá-și spre șeic:

„Eă presupun, că tâlharii merg peste Bah Abida la deșertul er Ramada, pentru a ajunge peste muntele Tibnaș la beduinii Meșeer, cari le sint prietini.“

„De unde presupui acésta?“

„Am prins câte-va din vorbele lor. E drept, că se pôte, ca ei să se fi socotit altcum, de ôre ce furtul nu le-a succes pe deplin, dar pentru acum totuși e mai bine să așteptăm cazul prim, ca după acesta să ne hotărîm. Ești cunoscut în regiunile acelea?“

„Numai pe drumurile cele mari.“

„Chiar pe acele înse le vor încunjura și ast fel noi sintem avisați a ne lua numai după urmele lor. Trăiți în pace cu Meșeerii?“

„N'avem resbunare de sânge cu ei, dar la graniță a perit din când în când câte un animal.“

„Atunci totuși trebuie să fim precauți. Nu ne este permis să pornim cu ômeni mulți, pentru că n'avem să urmărim de cât pe crumir și cel cinci soți ai sêi. De asemenea trebuie să ne păzim a nu fi veduți de cătră Hamema-i, la cas dacă ei sint mai numeroși de cât noi, fiind că Achmed a ucis pe unul de ai lor. Scopul ni-l putem ajunge în diferite moduri. Primul

este: „Eă am singurul cal, cu care se p^ote ajunge crumirul; așa dar eă călăresc singur în urma lui și-l pușc de pe cal.“

„Domnule, te vor omori!“ strigă șeicul.

„Vrei să ne rămășim?“ răspunsel eă. „Dacă mă omoră, eă îmi pierd viața, dacă înse îl omor eă, tu îți pierdi lapa, carea atunci îmi compete mie!“

El înse își trase pe samă și zise: „Tu ești oșpele meă, și viața mea este a ta. Nu te lăsăm să pleci singur de la noi.“

Cel alaltă încă aă fost de părerea lui și așa am trebuit să mă supun. Așa dar continuă: „Peste Kef, Zaafran, munții Șefara și Diljil putem încerca să ajungem înaintea crumirului. Atunci p^ote că sosim cu o zi mai tute la Meșeerî, încercă să le câștigăm prietinia și luăm în primire pe inimicî, îndată ce vor sosi.“

Bărbații clătinară din cap și unul zise: „O effendi, tu vreal să cutezi mai mult, de cât ne este permis. Cine se p^ote încrede în prietinia Meșeerilor?“

„Atunci nu ne rămâne alta, de cât să ne luăm directe după urma tâlharilor și să-i apucăm unde-i vom găsi.“

„Îi vom ajunge ore?“ întrebă șeicul îngrijat.

„Așa cred,“ răspunsel eă. „E drept că lapa și cămila nu pot fi ajunse de cât de armăsarul meă, dar el sigur mai aă încă alți cinci cal la sine, p^ote că și șese, de ore ce unul dintre el a fost pușcat. Se p^ote, că să fie și cu un bărbat mai mult la dinșii, de ore ce în timpul atacului aă trebuit să-și lase caii în grija culva. Apoi Mochallah încă va spera, că noi îl vom urmări ast fel va face tot posibilul ca să trăgăneze fuga.“

„Effendi!“ strigă șeicul; „vorbele tale sînt înțelepte; ele picură mângăiere în sufletul meă!“

„Nu avea grije, t^ote le vom recăpăta, dacă sîntem precauți. Se înțelege că ar fi mai bine, dacă am avea cel puțin câți-va cal foarte buni, cu cari mai mulți dintre noi ar merge înainte, spre a observa pe crumir. Câți omeni vreal să iei cu tine, Ali-en-Nurabi?“

„Pe toți!“

„Mașallah! Vreal să vinezi un țintar cu un vultur? În cazul cel mai rău sînt numai șapte omeni, pe cari avem să-i urmărim. Așa puțin curaj aă fiil Sebira-ilor, în cât pentru un inimic le trebuie o sută omeni de al lor?“

„Domnule, gândește-te, că trebuie să copleşim pe inimic fără luptă!“

„Pentru ce?“

„Dacă crumirul se vede atacat, atunci el mai bine omoră lapa, cămila și pe Mochallah, de cât să ni-le dea înderăt.“

„Dar copleşirea nu este și ea un atac? Nu pot omeni mai puțin să-și întocmescă ast fel atacul, ca victoria să fie câștigată, înainte ca inimicul să se p^otă bare-mi apăra? Vreal să fael, ca triburile pe la cari trebuie să trecem, să creadă că avem intențiuni dușmănoșe lor? Dacă înțilnim beduinii Șeren și Khramemsa, vor crede aceia, că noi cu atâtea sute de bărbați nu voim de cât să prindem vre-o șese-șapte blăstemați?“

„Nu ne vom întilni cu el.“

„Ba da, de sigur. Un conduct așa de mare, cum dorești tu să-l ai, nu p^ote să rămână ascuns. Gândește-te, că ar trebui să iei multe cămile cu tine, pentru transportul proviantului, a corturilor și altor obiecte, de ceea ce nu am avea lipsă, dacă sîntem mai puțini!“

„Are dreptate,“ zise colonelul. „O sută de bărbați încă sînt de tot prea mulți“ răspunsel eă.

„Dar atunci câți se luăm?“ întrebă șeicul.

„Nu mai mulți de douăzeci.“

„Domnule, atâtea-s prea puțini!“

„Nu! Gândește, că și tu mergi, apoi Achmed-es-Sallah și acest emir brav din Anglia. Apoi și eă mai sum aci. Numai noi singuri am fi destul ca să prindem pe crumir. Trei vînători isteți ar fi destul ca într'o n^opte să surprindă pe cel șese-șapte inimicî. Și apoi te mai gândește, că majoritatea omenilor t^oi trebuie s'o folosești pentru apărarea caravanei!“

De acest obiect se acăță și colonelul cu t^otă energia. Conștătuirea deveni mai șgomot^osă și când în șfirișit ea se încheiă, rezultatul nu l'am putut numi îmbucurător: O sută cinci-zece de bărbați, sub conducerea unui fiu al șeicului, să m^orgă întru întimpinarea caravanei, ér trupa noastră va consta din șese-zece de inși. Cel alaltă aveau să rămână, sub conducerea celui alalt fiu, pentru apărarea satului. Sir Percy surise cu dispreț, când l-am comunicat acest rezultat.

„Pshaw,“ esclamá el; acești beduini sînt lași! Le place să se producă cu jocuri și fantasii mari r^osboinice, ér când lucrul devine serios, le e frică!“

„Te înșeli, sir. Arabul nu este obișnuit, ca indianul, să urmărească singuratic pe inimic, ca să scalpeze zilnic câte unul. Beduinul înbesce lupta, dar nu pe sub ascuns, ci să fie în legătură cu pompă cât se p^ote de mare. Eă, durere, sum convins, că cu zece bărbați mai ușor am fi prins pe crumir, de cât cu acești șese-zece de inși.“

„Well! Haide, sir, să mergem amîndoi înainte, ca să isprăvim noi singuri lucrul acesta!“

„Tare bucuros a-și face-o; mi-am dat înse cuvîntul, că voi rămânea pe lângă expedițiune.“

„Bine, atunci rămănem. Îți spun înse, că dacă a-și sci vorbi perfect arabesce, a-și merge singur în urma crumirului!“

Acum se făcură repede pregătirile de lipsă. Se încercă proviant și munițiune și se luară și câte-va burdufuri din piele de capră, cari aveau să fie umplute cu apă, când vom trece prin deșertul er Ramada. Chiar când se isprăviră aceste pregătiri, sosi timpul rugăciunii de dimineață. Cerul se roși la ost și beduinii căd^ură în genunchi lângă caii lor, pentru ca întorși cu fața cătră Mecca, să-și facă prima rugăciune.

Acum era timpul să ne convingem, dacă crumirul într'adev^or s'a depărtat în direcțiunea presupusă.

„Cum te vei convinge despre ac^osta?“ mă întrebă colonelul.

„F^orte ușor!“ răspunsel eă. „Privesce la adăpăt^orea de lângă cortul șeicului. Ea are două despărțeminte, una pentru calul favorit și cealaltă pentru cămila favorită a stăpănnului, pentru că un cal nobil nici odată nu bea bucuros din acela-și vas, din care deja a bent o cămilă. Acum, prin apa v^orsată s'a udat pămîntul, și copitele animalelor s'aă imprimat într'insul. Veți?“

„Da.“

Am scos din tașca mea f^orfecei și h^ortie, apoi continuă: „Acum voi tăia în h^ortie aceste urme și cu creonul desemnez forma internă a copitel — așa! Acum urcă-te călare și vină cu mine. Achmed încă ne va însoți.“

Toți trei p^orsărirăm satul. Eă călăriam înainte și înaintam direct spre sud și cătră hula, despre care a fost vorbit crumirul. În cinci minute am fost acolo, deși ea era o jumătate ceas de parte de la sat. Descalcați și cercetați terenul. Deja după două minute am aflat, ce căntam.

„Descalcați, colonele și apropietel!“ mă rugai eă. „Privesce la locul acesta!“

„V^od iarba, care se pare a fi fost bătucită.“

„De sigur, că a fost bătucită, și încă în pătrat; un ochi^u exercitat p^ote observa cu ușurință marginile aceluia. Și aci, apr^ope de partea cealaltă a pătratului?“

„Aci se pare, că cine-va a rescolit și căutat ceva prin iarba.“

„Acum ascultă: Aci a fost întins un bărbat. Picioarele sale aă ajuns peste covor afară și ast fel la fie care mișcare a frecat cu sandalele iarba. Înțelegi?“

„De ore ce îmi spu, mi-se pare că înțeleg și eă.“

„Acest bărbat de sigur n'a fost singur aci; mai mult se p^ote presupune, că el avea să p^ozescă caii crumirului și a soțiilor s^oi. Ore unde aă fost caii acestia?“

„Nici prin minte nu-mi trece.“

„Cine are să p^ozescă cai, acela de bună samă își întorče fața cătră el. Așa dar aceia aă stat în aceea-și direcțiune, în cătră și-a avut el picioarele, deci sigur lângă tufele de colo. Vină! — Eă, veți că locul este bătucit și că mai multe crengi sînt rescucite în formă de laț? Aceste lațuri aă servit pentru legatul cailor; sînt șapte lațuri, așa dar putem combina, oă tot atâtea cai aă fost aci. Înțelegi și ac^osta?“

(Va urma.)

Bibliografie.

A apărut:

„Sămăntorul“, Nr. 27. cu următorul sumar: Paul de Nola (poesie). G. Coșbuc. — Mofangiul blasat, Rareș. — Trei năframe (poesie). D. Anghel. — Din carnetul unui pictor, St. Popescu. — Căntece, Z. Birsan. — Pămînt și apă, C. Hodoș. — Ideal, I. Darie. — Din Verlaine, D. Anghel și St. O. Iosif. — Luchianu, V. Cioflec. — Anacreontică, C. Xenî. Numărul 20 banî. Abonamentul 10 lei pe an.

Analize psihologice, lecțiuni de psihologie pentru învățământul secundar, de Dr. Iosif Blaga. Brașov 1902. pag. 109. prețul cor. 250. Acăstă scriere a fost tipărită pe cheltuiala fondului „Coresi” și recomandată ca manual de cl. VIII.

Biblioteca „Unirei”: Nume de familie la românii din Ungaria, de Alesiu Viciu, prof. Blaș 1902. pag. 29. prețul 12 fl. Studiul acesta interesant s'a reproduș din colonele foii noastre, unde a fost publicat mai întâiu, în el se face o clasificare a numelor românești de familie, căntându-se originea lor. Se vinde în favorul fondului pentru „Masa studenților”.

Biblioteca „Unirei”: Câte-va momente din începuturile bisericii române de C. Anner, Blaș 1902. prețul 20 banii. O recomandăm cu totă căldura tuturor celor ce vor să aivă cunoștințe despre trecutul bisericii noastre.

Dr. Augustin Bunea: Episcopii Petru Paul Aron și Dionisiu Novacovici, sau Istoria Românilor transilvăneni de la 1751 până la 1764, cu 250 documente române, magiare, latine, franceze, italiene și germane. publicate în întregime, ori în extras. Prețul 4 corone 50 fileri, pentru România 5 lei. Blaș 1902. Tipografia seminarului arhiepiscopescan.

Dr. Augustin Bunea: Vechile Episcopii Românești a Vadului, Geocagiului, Silvașului și Bălgradului. Blaș 1902. pag. 152. prețul 2 cor. 50 fl.

Dr. Ambrosiu Chețianu: Geografie pentru clasele II gimnazială și reală, partea II. Europa, Asia și Africa, Blaș 1902 pag. 68 prețul 1 cor. Manual pregătit după cel mai nou plan ministerial

Posta „Unirii”.

Delacrasna. Va apăre în nrul viitor. Mulțumite.

C. G. Ne pare foarte rău, dar nu se pôte. Psalmii cuprind gândiri așa de ideale, cât trebuie alese celea mai nimerite frașe, ca să poți reda gândirea prin vorbe. Și nici metrul nu e, nici rimă, nici nimic.

Afel. Va urma. N'a mai fost loc.

La mai mulți. Regulările de abonament și spedarea numerelor neprimate, o face administrația. Binevoiți a i-vă adresa.

Am primit și achităm abonamentul de la: *Abrud.* Cas. pe 1902 sem. 2. *Ormenișul-de-Câmp.* pe 1902. *Băla* în 2/I. 1900 am primit pe an. 1892, și în 21 Iuliu a. c. pe an. 1893. *Basna* pe 1901. *Deaș* pe 1902. *Econ. Cluș* pe 1902 sem. 2. *Br. Cas.* pe 1902 sem. 2. *Chimiteinic* pe 1899 și 1900. *Cergăul-mic* pe 1902. *Revășel* pe 1901. Fiți liniștiți, că plățirea amintită aici nu a sosit. *Ighiu* pe 1901 sem. 2. *Pogăceaua* pe 1902. *Breb* pe 1902. *Săcalul-de-Câmp.* pe anii 1898—1902. *Giroți* pe 1901. *C. H. Roșia* pe 1901 sem. 2. *Șicuț* pe 1902 sem. 2. *I. Rom. Orade* pe 1902 sem. 2. *Lumperd* pe 1901 și 1902. *Sark. Orade* pe 1902 sem. 2. *Hususeu—Lodroman* pe 1899 sem. 1. *Rebrigra* pe 1902 sem. 2. *Hățegel* pe 1900 și 1901. *Sapința* pe 1899 sem. 2. până în 1901 sem. 1. *Homorod (Făgăraș)* pe 1901 și 1902. Pe 1900 s'a plătit în 4/5. 1901. *Câmpul I. Neag* pe 1902 sem. 2. *Ciugudul-de-jos* pe 1901. Pe 1900 s'a

plătit în 28/12. 1901. *Cristaltul-mare* pe 1902. *Borșa* pe 1902. *Dumbrava (Reghin)* pe 1902. *Șoimuș* (p. Zsibó) pe 1896 sem. 2. și din 1897 până în 1 Maiu *Lechința-de-Mur.* pe 1902 sem. 2. *T. B. Beiuș* pe 1902 sem. 2. *Cincul-mare* pe 1899 și 1900.

Editor și redactor răspundător:
Aurel C. Domșa.

A apărut în editura „Unirii”:

BEN HUR

sașu
Zilele lui Mesia
de Lewis Wallace.

Traducere.

Tom. I. format 8° de 539 pagine, Cor. broș. costă numai 1.50

Tom. II. format 8° de 508 pagine, broș. costă numai 1.40

Romanul acesta, tradus în toate limbile culte ale Europei, este una dintre cele mai interesante lecturi, instructive și moralizătoare, ce se pôte da în mâna ori cărui cetitor, fie de ori care gen și vristă.

Intr'insul ni-se înfățișează lumea romană în adevărata sa lumină, poporul jidoveș cu toate apucăturile și poruirile sale, și mai pe sus de toate, sentimentul acela creștinesc, ce transpiră din romanul acesta. Admirățiunea față de familia sfintă și neperitorele tablouri, ce deșteptă în sufletul nostru, în incontinuu încătușată atențiunea și emoționează până la lacrimi.

O carte într'adevăr bună pentru ori care familie, și foarte potrivită pentru bibliotecile parohiale, școlare și populare.

Prețul, în vederea scopului, încă este foarte moderat.

MERSUL TRENURILOR pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1902.

Budapesta—Predeal					Copșa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș				
Tren de persoan.	Tren accelerat	Tren de persoan.	Tren accelerat		Tren de persoan.	Tren accelerat	Tren de persoan.	Tren accelerat	
10—		8.50	2.10	pl. Viena sos.	1.50	1.50	6.20	2.21	4.43
9—	6.50	5.45	9.15	Budapesta	7.10	9.35	7.50	6.40	8.50
11.56		9.02	11.12	Szolnok	8.37		5.32	3.46	4.12
2.14		11.33	12.47	P. Ladány	12.54		3.56	1.12	7.04
3.49		1.48	2.11	sos. } Oradea-mare { pl.	11.04		2.38	11.36	2—
4.10		2.06	2.18	pl. } sos.	10.44		2.32	11.15	2.54
4.50		3.04	2.51	Mező-Telegd	10.07		2.03	10.43	3.59
5.33		3.50	3.26	Rév	9.32		1.37	10.13	6.35
5.56		4.14		Bratca	9.11			9.55	
6.42		5.02	4.16	Ciucia	8.37	12.55	9.24		
7.23		5.49	4.52	B. Huedia	7.58	12.23	8.48		
8.11		6.42		Ghârbă	6.59		7.50		
8.32		7.12	5.55	sos. } Cluș { pl.	6.17	11.10	7.18	6.57	12.48
8.54		8.30	6.11	pl. } sos.	5.41	10.50	6.45	7.55	1.55
9.11		8.59	6.27	Apahida	5.22		6.27	8.47	3.02
10.17		10.29	7.26	Ghiriș	3.54	9.29	5.12	9.24	3.52
10.47		11.16	7.50	sos. } Cucerdea { pl.	3.11	9—	4.43	10.14	4.55
10.56		11.31	7.52	pl. } sos.	3.02	8.55	4.33		
11.03		11.40		Uioara	2.56		4.27	3.16	8.10
11.12		11.50		Vințul de sus	2.49		4.20	8.10	9.10
11.34		12.20	8.16	Aiud	2.27	8.29	3.59	8.51	9.51
11.52	4.50	12.46	8.32	sos. } Teiuș { pl.	2.05	8.12	3.38	9.44	10.35
12.24	5.10	1.48	8.37	pl. } sos.	1.47	11.11	8.00	5.34	11.27
12.53		2.20		Crăciunel	1.11		2.36	5.45	10.42
1.02	5.40	2.29	9.04	Blaș-Küküllőszög	12.58	10.47	7.34	7.14	12.16
1.45		3.11	9.31	Micăsasa	12.06		7.08	12.16	6.11
2.01	6.19	5.27	9.43	sos. } Copșa-mică { pl.	11.46	10.14	6.56	7.33	10.50
2.15	6.21	3.32	9.47	pl. } sos.	11.09	10.13	6.50	10.50	5.40
2.33	6.37	4.08	10.01	Mediaș	10.53	10.01	6.37	10.26	6.29
3.04	6.57	4.45	10.25	Elisabetopol	10.24	9.42	6.16	7.55	11.12
3.40	7.21	5.27	10.53	sos. } Sighișoara { pl.	9.48	9.19	5.49	6.02	10.43
3.47	7.28	5.43	11—	pl. } sos.	9.02	9.12	5.42	6.51	6.51
4.03	7.40	6.08	11.14	Hașfalău	8.43	9.01	5.28	7.33	12.32
5.28	8.35	7.52	12.26	Homorod	7.80	8.08	4.23	7.47	7.47
6.03		8.32	12.58	Agostonfalva	6.49		3.50		
6.34	9.17	9.09	1.16	Apăta	6.27	7.29	3.35		
7.10	9.35	9.40	1.35	Feldiara	5.56	7.10	3.15		
7.50	10.04	10.25	2.09	sos. } Brașov { pl.	5.20	7.45	2.45		
3.55		2.19		pl. } sos.			2.18		
4.40		3.01		Timiș			1.42		
5.10		3.31		Predeal			1.17		
11.55		9.10		sos. București pl.			9.15		

Notă: Orele însemnate în stânga stațiunilor sint a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri în cuadrate cu linii negre însemnă orele de nopțe.